

Životopis

Pan Jaroslav Vetter se narodil 18. listopadu 1935. V září 1942 nastoupil do první třídy Masarykovy školy v Holešovicích. V roce 1946 začal studovat gymnázium na Strossmayerově náměstí, které navštěvoval pouze dva roky, než bylo gymnázium školskou reformou zrušeno. Poté se rodina Vetterových přestěhovala do Střešovic a malý Jaroslav nastoupil do Hvězdoslavovy školy (dnes Meziškolská). Po neúspěšném pokusu o studium na gymnáziu, kde byla dána přednost ve studiu dětem z dělnických rodin, byl přidělen do těžkého průmyslu a začal se učit elektromechanikem v ČKD Stalingrad v Karlíně. Odtud byl propuštěn kvůli zdravotním potížím a převeden do lehkého průmyslu jako technický kreslič v národním podniku Pračky Perun. Jakmile mohl, znovu se přihlásil na gymnázium, kam se ovšem kvůli špatnému kádrovému profilu nedostal, protože otec pana Vettera v té době pracoval na ministerstvu. Přesto se nakonec dostal na „jedenáctiletku“, kde studium zakončil maturitní zkouškou. Po jejím složení se v roce 1954 přihlásil na Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu.

Po absolvování fakulty v roce 1959 nastoupil pan Vetter jako vikář, neboli zástupce faráře, do Děčína. Tam se mu moc líbilo. V říjnu 1959 ovšem narukoval na vojnu. Odtud byl propuštěn kvůli berlínské krizi až na konci roku 1961. Ještě během vojny se v červenci 1961 oženil s Pavlou Burianovou. Po propuštění do civilu byl poslán jako farář do Chomutova. Tady vzpomínal na začátek padesátých let, kdy se účastnil prázdninových pobytů v dětské části Letního tábora Komenského v Bělči. V duchu těchto pobytů chtěl založit letní tábor pro evangelické děti, ale v té době měla církev jakoukoli činnost s mládeží zakázanou. Rozhodl se tedy, že s dětmi bude jezdit na lesní brigády do pohraničí, které tyto tábory nahradily. Protože se brigádami pomáhalo státnímu hospodářství, nikdo nic nenamítal. Součástí těchto brigád byly kromě práce i bohoslužby, hry a různé přednášky. Do pohraniční obce Načetín jezdil pan Vetter s dětmi i v zimě na lyže.

Po pár letech jim byly i tyto brigády zakázány, ale povolili jim dělat biblické kurzy pro mládež. Tak se pan Vetter rozhodl, že se toho chopí a začal dětem přednášet a psát pro ně články do Evangelických novin.

V době „Pražského jara 1968“ došlo k uvolnění politické situace. Pan Vetter se záměrem budování dětského střediska nastoupil na místo tajemníka synodní rady pro práci s dětmi. Pro účel vybudování evangelického střediska pro děti bylo vybráno místo na Vysočině, konkrétně louka nad tzv. Horním či Herrmannovým mlýnem nad řekou Doubravou

v Chotěboři. Pan Vetter našel projektanta, který do svého návrhu včlenil jeho představy o podobě a funkci celého střediska. Na financování střediska se podíleli členové církve svými peněžními dary a na budování se podíleli pomocníci z Chotěboře, studenti Komenského evangelické bohoslovecké fakulty i místní skauti. Na začátku července roku 1971 byl tábor slavnostně otevřen. O prázdninách tohoto roku proběhla první sezóna dětského tábora, kdy se ve třech třítydenních bĕzích vystřídalo 300 dětí, o které se staralo 30 pomocníků z řad evangelické mládeže. Bohužel, tato sezóna byla také poslední. V roce 1972 opět přišel zákaz s tím, že církev nesmí pracovat s dětmi. Pan Vetter se však své snahy nechtěl vzdát, a tak se tábor snažil všemi způsoby zachránit. Napadlo ho, že by tábor mohl sloužit jako evangelické rekreační středisko pro zaměstnance církve. To mu bylo schváleno. Takto tedy tábor zachránil a ve stejné podobě tábor funguje dodnes.

Pan Vetter nastoupil v roce 1973 jako farář ve střešovickém kostele Českobratrské církve evangelické, kde působil až do roku 2001, kdy odešel do důchodu. Pokud je třeba, „zaskočí“ ve „svém“ kostele za současného faráře pana Pokorného. Na konci prázdnin ještě vede Starozákonní pobožnosti pro důchodce v bývalém táboře v Bělči.

Pan Vetter se také věnoval a stále věnuje literární činnosti. V době, kdy vedl biblické hodiny pro děti, napsal a přeložil povídky určené dětem. Publikoval v Evangelických listech a v Kostnických jiskrách. Knižně vyšla v roce 1996 jeho povídka „Ve tmě se blýská sekyra“, kdy příběh biblické postavy Gedeona z 6. a 7. kapitoly knihy Soudců je vyprávěn v duchu současných fantasy příběhů. Napsal také sborník ke čtyřicátému výročí otevření střediska „Evangelické středisko Chotěboř“. Celý život se pan Vetter zabýval biblí, v současné době se více zabývá Evangeliiem svatého Lukáše. Píše rodinnou kroniku a mapuje i rodinu své manželky.